

ՀԱՆԳԻՍ

ԱՐԺԱՆԱՊԱՏԻՎ Տ. ԳՆԵԼ ԱՎԱԳ ՔԱՀԱՆԱ ՄԱՆՏԱԼՅԱՆԻ

(1885—1970)

1970 թվականի մարտի 31-ին Սուշավա-յում (Ռումինիա) 85 տարեկան հասակում վախճանվեց արժանապատիվ տ. Գնել ա-վագ քահանա Մանտալյանը:

Հանգուցյալը (ավագանի անունով Հով-հաննես) ծնվել է 1885 թվականի սեպտեմ-բերի 4-ին Թուրքիայի Նիկոմեդիա գավառի Օվանըզ գյուղում, երկրաճործի ընտանիքում: Սկզբնական կրթությունը ստացել է իր ծննդավայրում, ապա մեկնել է Արմաշի դպրեվանքը, որտեղ երեք տարի սովորելուց հետո, 1905 թվականից, զբաղվել է ուսուց-չությամբ:

1910 թվականին նա գնում է Ռումինիա և, որպես դպրապետ, ծառայում տեղի հայոց թեմի զանազան եկեղեցիներում:

1921 թվականին նա Գնել եպս. Քալեմ-բերյանի ձեռամբ Պրայլայի հայոց եկեղեցում ձեռնադրվում է քահանա՝ վերանվանվելով տ. Գնել: Այնուհետև տեղ հայրն անցնում է Սուշավա, որտեղ որպես հայոց հոգևոր հո-վիվ ծառայում է մինչև իր կյանքի վերջը:

Իր ժրաջան և բեղմնավոր հոգևոր գոր-ծունեության համար տեղ հայրը դեռևս 1924 թվականին ստանում է լանջախաչ կրելու ի-րավունք. 1936 թվականին Տ. Տ. Խորեն Ա կաթողիկոսից ստանում է ծաղկյա փիլոն կրելու իրավունք, իսկ 1965 թվականին ազ-գիս Վեհափառ Հայրապետ Տ. Տ. Վազգեն Ա-ը նրան շնորհում է ավագության աստի-ճան:

Արժանապատիվ տ. Գնել ավագ քահա-նան իր հոգևոր ծառայության մեջ հանդի-սացավ ժրաջան և ավանդապահ հովիվն ու հայրը ժողովրդի, սիրված ու հարգված հո-գեվորականը հայ և ռումին շրջանակների մեջ:

Ռումինահայ մեր թեմը կորցրեց իր հա-

վատավոր և արժանավոր հոգևոր սպասա-վորներից մեկին:

Արժանապատիվ տեղ հոր վերջին օծումը և թաղման կարգը կատարել է ապրիլի 3-ին թեմի առաջնորդ գեր. տ. Տիրայր եպս. Մար-տիկյանը:

Հանգիստ իր ոսկորներին:

«Յիշատակ արդարոց օրհնութեամբ եղի-ցի»: